

NAGYMÁGOCSI HUNYADI JÁNOS ÁLTALÁNOS ISKOLA HÍREI

Kirándulások Székelyföldön

Hetedik osztályos diákjaink 2024. május 21-től május 25-ig, öt élményekkel teli napot tölthetett Erdélyben. A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. által meghirdetett „Határtalanul kirándulás hetedikeseknek” c. pályázat kiváló lehetőséget teremtett diákjaink nemzettudatának, a nemzeti összetartozás érzésének kialakításához, elmélyítéséhez. A tanulók a kirándulás alatt megismerhették az erdélyi magyarság életét, hétköznapjait.

27 nagymágocsi és fábiánsebestyéni tanuló, valamint 4 pedagógus utazhatott Erdélybe.

Előkészítő óra

A gyerekek tanulmányi útját több felkészítő foglalkozás előzte meg. A foglalkozásokon, az utazással kapcsolatos történelmi, földrajzi, biológiai, kémiai témaköröket dolgoztak fel a tanulók. A bemutatók során szó esett a célországban élő magyarság létszámáról, az ottani települések magyarságának történelméről és jelenéről, etnikai összetételéről. Mindezeket túl fontos szerepet kapott utazásunk programjának részletes bemutatása, illetve az utazás során tanúsított viselkedési alapszabályok és normák ismertetése. Indulás előtt a gyerekek megismerték az Okosdoboz, a Barangoló digitális tartalomtár használatát.

A tanulmányi kirándulás

1. nap: 2024. május 21. (kedd)

Ezen a napon korán ébredtünk, hiszen mindenki nagy izgalommal várta az indulást. Reggel 6 órakor már minden készen állt az indulásra. A csapat elindult az első célállomás felé, a Királyhágóhoz. A Királyhágó történelmi szerepéről, földrajzi elhelyezkedéséről tanulói előadást hallgattunk meg. Megtudtuk, hogy az 582 méter magasságban található hágó gazdasági és kulturális szerepe is nagy, hiszen kapcsolatot teremt a Partium és a történelmi Erdély között. Sokáig itt volt Partium és Erdély határa, a kiegyezés után pedig az Erdély megnevezés helyett gyakran a Királyhágón túl-t használták.

Innen folytattuk utunkat Kolozsvárra, a kincses város felé. Kolozsvár „történelmi központjában” megtekintettük a Szent Mihály templomot. Megtudtuk, hogy a Szent Mihály-templom Erdély legkorábbi csarnoktemploma és második legnagyobb alapterületű temploma. A templomtól kis séta után elérkeztünk Mátyás király szülőházához. A szülőházat sajnos csak kívülről tudtuk megnézni, de az épület és az utca hangulata a középkort idézte fel sokunkban.

2. nap: 2024. május 22. (szerda)

Ezen a napon először Gyertyószentmiklóstra látogattunk el. A Caritas Vidékfejlesztés program keretében kézműves sajtkészítő-, és joghurtkészítő műhelyt néztük meg. Megtekintettük a sajtgyártás folyamatát és megtudtuk, hogy a „legidősebb” sajt, amit ebben a műhelyben készítettek három és fél éves. Elmesélték a kézműves joghurt készítésének titkát, majd megkóstolhattuk az itt készített sajtot és joghurtot. A bátrabbak kipróbálhatták a „boci fejését” is egy kiállított tehéne.

Nagy élmény volt mindenki számára a Gyertyószentmiklósi örmény katolikus templom megtekintése. A szépen kivitelezett, díszesen párkányozott egyhajós templomban a dísz tárgyak nagy részét a gyülekezet hívei ajánlották fel. Hallottunk az örmény emberek mindennapjairól, szokásairól, létszámáról. Az udvaron megnéztük a zsindegyel fedett kőfal lőréseit, amit idővel befalaztak, nyomaik csak belülről láthatók.

Délután érkeztünk a Gyilkos-tóhoz. Talán ezt a programelemet várták a tanulók leginkább. Az idegenvezetőnk elmondta a tó földrajzi keletkezésének történetét, majd a tó legendáját is elmesélte. Hihetetlennek tűnt, hogy a tó legmélyebb pontja 10,5 m. A legenda szerint a csodálatosan szép lány, Fazekas Eszter szürke szeme tükröződik vissza a tó vizében.

Ezután a Békás-szorosban tettünk egy kirándulást. A vulkanikus eredetű szurdok völgyben, a Békás-patak mellett sétálva tekintettük meg a Pokol kapuját, a Pokol tornácát, és a Pokol torkát. Utunkat magas sziklák övezték, az Oltár kő 1154 méterre emelkedett a magasba.

3. nap: 2024. május 23. (csütörtök)

Ezen a napon Csíksomlyó felé vettük az irányt. Útközben álltunk meg Madéfalván. Az idegenvezetőtől megtudtuk, hogy 1764. január 7-én az osztrák császári katonaság itt mészárolt le több száz székelyt, akik tiltakoztak a határőrezred felállítására ellen, és az adóztatás ellen. Ezt a gyalázatos eseményt „siculicidiumnak” vagy „madéfalvi veszedelemnek” nevezik. Ezután indult meg a székelyek tömeges kivándorlása.

Utunkat Csíksomlyón folytattuk tovább. A főtéren megtekintettük a kegytemplomot. Gyönyörködtünk a főoltárban és a kegyesoborban, ami hársfából készült és nagysága több mint

2 méter, ami a világ legnagyobb kegyszobrának számít. A templomban megkerestük a pápa által adományozott 1 méter magas aranyrózsát.

Kalandozásunkat a magas vulkanikus eredetű hegyekben folytattuk. Megismerkedtünk a Mohos tőzegláp tőszemeivel, ami a 22 m mélységet is elérheti. Előadást hallgattunk meg a láp keletkezéséről és érdekes, védett növényeket mutattak meg nekünk. Megnéztük a rovarévő növény, a harmatfű élőhelyét is.

A Mohos tőzegláp szomszédságában, az erdőben túrázva érkeztünk meg a Szent-Anna tóhoz. A tó mélysége egyre kisebb lesz, mivel a tó folyamatosan feltöltődik. Azt jósolják a szakemberek, hogy hasonló sorsra fog jutni a tó, mint a Mohos-tó, fel fog töltődni a medre. A tóhoz kötődő legenda miatt, -Anna, aki a kápolnában imádkozott folyamatosan- nevezték el a tavat Szent –Anna tónak.

4. nap: 2024. május 24. (péntek)

Izgatottan ébredtünk ezen a napon, hiszen testvériskolánkat, a Jósika Miklós Etédi Általános Iskolát látogattuk meg. Szerpentin utakon jutottunk el Etédre. A nyolcadik osztályban szeretettel fogadták csoportunkat, szendviccsel és üdítővel kínáltak meg bennünket. Ezután a fábiánsebestyéni iskola, majd a nagymágocsi iskola tanulói mutatták be vendéglátóinknak a községeinkről és iskoláinkról készített prezentációt. Az ismerkedés után az etédi és a csoportunkból alakult focicsapat mérte össze tudását. Az etédi iskoláról megtudtuk, hogy kb. 350 fő tanulója van, de sokan a környező falvakból járnak az iskolába. Ápolják hagyományaikat, tojást festenek és népviseletbe öltöznek a diákok. Az iskola pedagógusainak „Pedagógusfát” állított az iskola, amelyre az ott tanító pedagógusok neve kerül fel.

Utunkat a közeli Énlakára folytattuk, ahol az Unitárius templomot és a Székely tájházat néztük meg. A templomban megcsodáltuk a kazettás mennyezetet. A kazettákat kézzel festették és minden kazettán más és más kép található. Megmutatták a kazetták közül a legértékesebbet, a hun-szkíta írásmódban festett unitárius jelmondatot, mely így hangzik:

„Egy az Isten!”

A templom szomszédságában kerestük fel a Székely Mesterségek Múzeumát. Érdekes volt látni a régi mezőgazdasági eszközöket, istállót, a házban kialakított székely népviseleteket. Sajnos ezen a napon a Parajdi Sóbányát nem tudtuk meglátogatni, mert felfüggesztették a sóbánya turisztikai tevékenységét. A Korond patakából víz szivárgott be a bányába. Helyette a

sósorozost látogattuk meg. Tanösvényen jutottunk el a Sóhátig. Meghallgattuk a só keletkezésének folyamatát, megtudtuk, hogy a Sósorozat sziklái időjárás előrejelzőként is szolgálnak. Eső előtt a sóhegyek besötétednek, ugyanis magukba szívják a légnedvességet. Láttunk sóforrásokat is.

Szentegyházára érve megismerkedtünk, egy immáron több, mint 30 éve székelyruhákat varró Gothárd Krisztinával. Bemutatta a zsinóros ingeket, mellényeket, szoknyákat, melyeket kézzel szőtt szőtesből készített. Néhány ruhát fel is próbálhattunk, majd közös csoportképet készítettünk a nénivel

5. nap: 2024. május 25. (szombat)

Az utolsó naphoz érkeztünk. Korán keltük, majd a Maros –mentén Marosvécsére érkeztünk, ahol Wass Albert síremlékét kerestük fel. Programunkban változást kellett eszközölni, mivel a Parajdi Sóbányát nem tudtuk meglátogatni, ezért a visszafelé utunkat Torda irányába vettük. Itt néztük meg a sóbányát. Lenyűgöző látványban volt részünk, hiszen a sókristályok mindenhol visszaverték a bánya fényeit. A bányában hatalmas építmények kaptak helyet. Láttunk óriáskereket, 13 emeletes falépcsőt és csónakázó tavat is.

A sóbánya meglátogatása után Magyarország felé vettük az utunkat. Battonyán keresztül értük el hazánkat. Innen már csak egy óra volt az utazás. Mindenki fáradtan, de teli élményekkel találkozott szüleivel.

Értékelő óra

Hazaérkezésünk után nagyon sokat beszélgettünk egymás között a kirándulásról. Felelevenítettük azokat a programokat, helyeket, ahol jártunk. Elhatároztuk, hogy összefoglalásként, közösen készítünk egy diabemutatót, melyet megosztunk iskolánk 5. és 6. osztályos diákjaival. Ezzel az volt a célunk, hogy ők is kedvet kapjanak a „Határtalanul” pályázathoz és ismerjék meg ők is Erdély legfontosabb településeit, természeti kincseit. Hogy még érdekesebb legyen az ismertető, különböző állomásokon diáktársainknak az elhangzottakkal, bemutatott képekkel kapcsolatos feladatokat kellett megoldani. A feladatok között volt TOTÓ, szókereső, puzzle stb. Bízunk abban, hogy az elkövetkezendő években is iskolánk tanulói részt tudnak venni a „Határtalanul” pályázaton és személyesen tapasztalják meg a magyarság életét, a magyarság történelmét.